

Az „Ifjúsági Tér-Idő”-től a kondorosi Ifjúsági Önkéntes Közösségfejlesztő Műhelyig

Az Ifjúsági Önkéntes Közösségfejlesztő Műhely történetének megismeréséhez vissza kell lapoznunk a Nemzeti Művelődési Intézet I. Kulturális Közfoglalkoztatási Programjához. E program második felében a közfoglalkoztatottak kéthetente találkoztak a kondorosi Ifjúsági Közösségi Szolgáltató Térben: tapasztalatokat cseréltek a munkáról, megbeszéltek a feladatokat, szendvicseztek, teázgattak. Ahogy a program vége felé közeledtünk, a kollégák közül néhányan elmaradtak, ám aki rendszeresen járt ezekre a beszélgetésekre minden második pénteken, az tudja, hogy egy igazi csapat jött létre akkor. Nem csak a munkáról beszélgettünk, hanem meg is ismertük egymást.

Amikor a program véget ért április 30-án, tovább folytattuk ezeket a találkozásokat: igényünk volt rá, hogy összeüljünk a többiekkel és tegyünk valamit. A Nemzeti Művelődési Intézet támogatásával létrehoztunk egy rendszeres programot a kondorosi piactéren, melyet „Ifjúsági Tér-Idő”-nek neveztünk el. Sikertült szabadtéri pingpong-asztalokat vásárolni, kártyákat, társasjátékokat, tollas-ütőt, labdát, ezekkel pedig kiültünk a fiatalok által legszívesebben látogatott vendéglátóegység tőszomszédságába a piactéren, minden pénteken délután kettőkor. Eleinte furán néztek ránk, de akadt néhány „vagány”, aki invitálásunkra beállt hozzánk játszani, beszélgetni. Egy hónap sem kellett hoz-

zá, és annyira népszerű lett a dolog, hogy mi már szinte oda se fértünk a pingpong-asztalokhoz, a volt közfoglalkoztatottak kis csoportja pedig új önkéntesekkel bővült.

Közben felmerült a gondolat, hogy mi lesz a nyár végén, ha jön a rossz idő, a hideg, ha kint a közös együttlé- tünk nem tud folytatódni. Igény volt rá a fiatalok körében, hogy együtt tudjunk maradni. Megszereztük rá az engedélyt és elkezdtünk felújítani egy rossz állapotban lévő épületet, amely a helyi római katolikus egyház tulajdonában áll. Szüleink idejében, abban a házban iskola működött.

Megszálltuk az épületet, minden pénteken ott voltunk. Csiszoltuk az ablakkereteket, vertük le a pergő, málló vakolatot. A fiúk felszedték a rossz hajópadlót, talicskával hordták ki alóla a homokot, felszedték az ócska linóleumot és a mennyezetre új lámpatesteket szereltek. A Települési Szolgáltató Intézmény segített a falak lefestésében, a sérült nyílászárókon is megszűnt tovább füttyülni a szél. Nyár végére az új közösségi tér elkészült. Megtalálták benne helyüket a piactéren használt játékok, a bútorok, függöny került az

ablakokra, könyv a polcokra, mágnes- tábla a falra... Otthonunk lett. Örö- mére mindenkinek, akinek volt benne munkája. Létrehoztunk valamit, ma- gunknak és másoknak.

A II. Kulturális Közfoglalkoztatási Program indulásakor három helyi fiatal kezdte meg a felújított épületben a munkát. Három más-más személyiség, de azonos céllal: szeptembertől nekik köszönhetően teltek meg a termek programokkal, étellel. Folyamatosan bővülő taglétszámmal az IÖKM – ahogy a „törzsvendégek” rövidítik az Ifjúsági Önkéntes Közösségfejlesztő Műhelyt – ad helyet keddenként az Újra öltünk és örökítünk programnak. De folyamatos igényfelmérést folytatnak a lakosság körében, és ennek megfelelően rugalmas nyitva tartással várják a látogatókat, és szerveznek új programokat. Minden korosztálynak, bár fő célcsoportjuk a fiatalság. Szerveznek állandót és szezonálisat is, mint a péntek esti média klub vagy az alkalomhoz kötött tökfáragás. Van aerobic, pingpong verseny, póker, és még sok és sokféle tevékenység, amelyek az egyénekből egy aktív, erős, innováció- óra képes közösséget hozhatnak létre.

SÁNDOR HAJNALKA (1989) közösségi koordinátor Békés megyében. Diplomáját a Szent István Egyetem Alkalmazott Bölcsészeti és Pedagógiai Karán szerezte, tanító szakon végzett 2012-ben. Szakdolgozatához pszicholingvisztikai kutatást végzett, melyben az anyanyelv elsajátításának problémáit vizsgálta saját településén. Friss diplomásként egy tanévet dolgozott napközis nevelőként a kondorosi általános iskolában. Az I. Kulturális Közfoglalkoztatási Program kezdete óta folyamatosan egy kulturális célú alapítványnál végez munkát. 2014. szeptember 1-je óta emellett négy településen közösségi koordinátorként is tevékenykedik.